

ДО

**Г-Н ИВАЙЛО КАЛФИН**

ЗАМЕСТНИК МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ,  
МИНИСТЪР НА ТРУДА И СОЦИАЛНАТА  
ПОЛИТИКА И ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НАЦИОНАЛНИЯ  
СЪВЕТ ЗА ТРИСТРАННО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Изх. № 04-00-39/ 03.07.2015 г.

КОПИЕ:

**Г-Н ХАСАН АДЕМОВ**

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО ТРУДА,  
СОЦИАЛНАТА И ДЕМОГРАФСКА ПОЛИТИКА  
КЪМ 43-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ОТНОСНО: Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за социалното подпомагане във връзка със заседание на НСТС на 03.07.2015 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КАЛФИН,

Внасянето на промени за повишаване на ефективността на системата на предоставяните социални помощи и услуги, е необходимо изходно условие за въвеждане на справедливи критерии за определяне на минималната работна заплата, отговарящи на нератифицираната Конвенция 131 на МОТ. Българската стопанска камара приема за необходими голяма част от предложените изменения и допълнения на Закона за социалното подпомагане, целящи усъвършенстване и привеждане в частично съответствие спрямо изискванията на ЗОАРАКСД относно правната регламентация на регистрационните и лицензионни режими. Изразяваме подкрепа за:

- въвеждане на индивидуален подход и преценка на потребностите от подкрепа на нуждаещите се лица, като индивидуалната оценка се извършва от мултидисциплинарен екип;
- разширяване на ангажираността на кметовете в процеса на предоставяне на социалните услуги;
- намаляване на административната тежест чрез облекчаване на процедурите за лицензиране и регистрация на доставчиците на социални услуги и др.

**Същевременно, следва да бъде допълнително прецизирани част от текстовете и да бъдат отстранени съществени празноти в механизма на предоставяне на социалните услуги:**

1. С предложената редакция на чл. 16, ал. 3 се въвежда максимален срок от 3 години за настаняване на деца, хора с увреждания и лица, поставени под пълно запрещение, в специализирани институции и в социални институции в общността от резидентен тип. В същото време, не се предвижда предоставянето на услуги след изтичането на този максимален срок, особено в случаите, при които няма други възможности за полагане на грижи за съответните лица.
2. Не е ясно как ще се процедира с лица под пълно запрещение, когато нямат настоящ адрес, и как се определя на кой районен съд е подсъдно съответното дело при тези случаи.
3. Не са изяснени възможностите и реда за повторно настаняване на лица под пълно запрещение със съдебно решение след изтичане на първоначалния 3 годишен срок, особено когато е налице риск за общността.
4. С новата ал. 8 на чл. 17 се предвижда прекратяване на предоставянето на социалната услуга при неплащане на такса за повече от 3 месеца. Следва да бъде уточнен допълнителен ред и възможност за подновяване на предоставянето на услугата и условията, при които това може да стане. Така например, следва да се предвиди законова възможност след заплащане на таксата за пропуснатите месеци, предоставянето на услугата да се поднови, тъй като неплащането на

таксата може да е станало при възникнали непредвидени за лицето обстоятелства или да има случаен характер, а без услугата то да изпадне в тежко състояние.

5. Отнемането на лиценза и по двата режима – предоставяне на социални услуги за деца (§13, нов чл. 43з, ал. 3, т. 1) и за възрастни под запрещение, при несъответствие със стандартите и критериите следва да се прецизира в съответствие с изложеното в текста по-долу.
6. Основен недостатък на действащия закон и на проекта на ЗИД, поради който БСК не може да го подкрепи в неговата цялост, е липсата на изчерпателен списък и определения на предоставяните социални услуги. Те следва да бъдат регламентирани в ЗСП и в Закона за закрила на детето, а не както е предвидено в чл. 16, ал. 5 на ЗИД, в Правилника за прилагане на ЗСП, съответно - в наредбата по чл. 4, ал. 3 на ЗЗД. Понастоящем Правилникът за прилагане на ЗСП дефинира 19 услуги в общността и 9 услуги, предоставяни от специализирани институции, които следва да отговарят на общо 19 стандарта и критерия, разпределени в 6 групи. Същевременно, стандартите и критериите са формулирани пределно общо, с по 2-3 до 15 думи. В повечето от случаите се определят мерки и институции за социална защита, а не социални услуги. Това създава неяснота по отношение на изискванията към проектиране и предоставяне на услугите, начина на упражняване на контрола и отнемане на лицензите на доставчиците на услуги.
7. Прецизното регламентиране на ограничен основен пакет от социални услуги в ЗСП и ЗЗД ще улесни реда за бюджетиране и ценообразуване на съответните услуги (делегирани дейности), както и разработката и приемането на стандартите и критериите за качество, на чиято основа се извършва лицензирането на доставчиците на услуги, контролът, подновяването и отнемането на лицензите. На следващо място, ще бъдат диференцирани съответните услуги, които могат да бъдат предоставяни от страна на държавата, общините и доставчиците на услуги, регистрирани по българското законодателство или по това на друга държава членка на ЕС или ЕИП.

С оглед осигуряване на правна прецизност и по-голяма гъвкавост, предлагаме да се прецени кои от предлаганите разпоредби следва да бъдат уредени с правилника за неговото прилагане при спазване на изискванията на ЗОАРАКСД.

С УВАЖЕНИЕ,



**БОЖИДАР ДАНЕВ**

*Изпълнителен председател*